

యోగ విద్య విచారము - రాజ యోగము

ఎప్. రవి ప్రసాద్,

అసిస్టంట్ ప్రోఫెసర్ (తెలుగు విభాగము),

ప్రభుత్వ సిటి కళాశాల, హైదరాబాదు.

2013 నందు మన దేశము లక్ష్మణరాజు సమితి యందు ప్రవేశపెట్టిన అభ్యర్థనకు 193 దేశాలకు గాను 177 దేశాలు తమ ఆమోదమును తెలిపినవి. అనేక చర్చల అనంతరం లక్ష్మణరాజు సమితి డిసంబర్ 11, 2014 నాడు జూన్ 21వ తేదిని 'ప్రపంచ యోగ ఉత్సవదినము'గా గుర్తించడమైనది. 2016 జూన్ 21వ తేదిన రెండవసారి ప్రపంచ వ్యాప్తముగా ఈ యోగ దినోత్సవమును జరుపుకొన్న సందర్భముగా ఈ యోగ విద్యను గూర్చిన చర్చ ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకొన్నది.

అనాది కాలము నుండి మానవుడు సత్యాన్వేషణాపరుడుగను, శాశ్వతసుఖానందమార్గాన్వేషణాపరుడుగను కానవచ్చుచున్నాడు. దీనికి ఫలితముగనే అనేక మతములు ఏర్పాటుచేసికొన్నాడు. నేటికిని అనేక కొత్త మతములకు అవకాశమిచ్చుచున్నాడు. అయితే అన్నిమతములును చెడును నిరసించి మంచిని బోధించినవి. అహింస, సత్యము, శాచము, శీలము, దానము మున్నగు సద్గుణములను సమర్థించుచూ హింస, అసత్యము, లోభము మొదలైన దుర్భంచులను నిందించినవి. మరొకవైపు ఎట్టి మతమును నమ్మక మానవుడు సత్యాన్వేషణాను విడచి కేవలం సుఖాన్వేషణాపరుడైనాడు. అట్టి సుఖము భౌతిక వస్తువులందు కలదని నమ్ముతున్నాడు. వానిని సాధించుటకై లోభమును పీడక ధన సంపాదనాకార్యములందు నిమగ్గుడై ధనకనకవస్తువాహనాది భౌతిక సంపత్తిని సమకార్యకొనుటలో తన మనశ్శాంతిని, సంతోషమును కోల్పోవుచున్నాడు. అసంతృప్తితో క్వాతిమమైన జీవనమును గడుపుచున్నాడు. ఇటువంటి జీవనమునందు మనిషి అనుభవించే బాధలనే తాప్తయాగ్ములుగా వివరించి వాటి సమాధానముగ నిర్ణయించిన జీవన విధానమును గూర్చి ప్రాచీన వేదాంత గ్రంథములందు, యోగ విద్య గ్రంథములందు బుములు, యోగులు చర్చించి విశదపరిచి యున్నారు. దీని అంతిమ లక్ష్మునే మోక్షమని నిర్ణయించి మానవునికి జీవన విధానము నందు ధర్మార్థకామమోక్షములను నాలుగు పురుషార్థములను నిర్ణయించినారు.

మోక్ష సాధనమునకు జ్ఞాన మార్గము అత్యంత ప్రధానము కాని మిక్కిలి గహనము. భక్తి కర్మములు రెండిటి కన్న ఇది శ్రేష్ఠమని పండితుల అభిప్రాయము.

శ్లో॥ ‘నహిజ్ఞానేన సద్గుణం పవిత్రమిహవిద్యతే

తత్ స్వయం యోగ సంస్థః కాలేనాత్మని విష్టతి’

శ్లో॥ శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం తత్పరస్యంయతేంద్రియ:
జ్ఞానం లబ్ధు పరాం శాస్త్రమచిరేనాథి గచ్ఛతి'

(భగవద్గీత, 4వ అధ్యాయం, 38,39 శ్లోకాలు)

ఈ జ్ఞానము వల్లనే భారతదేశము తక్కిన ప్రపంచమునకన్న విశిష్టతను సంతరించుకొన్నది. ఎందొందరో మహాబుమలు ఈ మార్గమున మౌర్యుడు సాధించి ప్రపంచమునకు గూడ ఈ మార్గమును చాటిరి. ఉపనిషత్తుల సారమైన ఈ జ్ఞానమును వేదాంతమని వ్యవహరిస్తున్నారు. “ప్రపంచమందన్ని మతముల వారికి యేదో ఒక వేదాంత (ఫిలాసఫి) మున్నది. కానీ మన వేదాంతమందున్న యోగవిద్య మున్నగునవి మనకు ప్రత్యేకతనాపాదించినవి.” అని డా॥ బిరుదురాజు రామరాజు గారు తన జానపద గేయ సాహిత్యమునందు పారమార్థిక గేయాలను గురించి తెలుపు సందర్భమున నుడివిరి. (తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యము పుట 385)

ఇటువంటి పరిస్థితుల నడుమ శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక ప్రశాంతతను ఆరోగ్యమును కూర్చు యోగ విద్యను గురించి అధ్యయనం చేయుట సమయాచితము, సముచ్చితము.

యోగము - అర్థము-యోగములందు రకాలు - రాజయోగము :

యుష్ట ధాతువు నుండి ఉత్పన్నమైనది యోగ శబ్దము. దీనికి కలయిక అనే అర్థమున్నది. ఆత్మ, పరమాత్మ కలయికను యోగముగ పూర్వీకులు పేర్కొన్నారు. చిత్తవృత్తులను నిరోధించడము యోగమని పతంజలి తన యోగ సూత్రములందు వివరించేను. (యోగశ్చిత్తవృత్తి నిరోధ: యోగసూత్రములు).

లోక వ్యవహారమునందు లేని సంపద యొక్క రాకడను యోగమని, ఉన్న సంపద యొక్క రక్షణాను చేపమని తెలిపెదరు. (“యోగక్షేమం వహమ్యహామ్” - భగవద్గీత.....) . గీతాచార్యులు శ్రి చిత్తముతో జీవము నందు అనుష్టానయోగ్యమైన మార్గమును యోగమని చెప్పి పదునెనిమిది అధ్యయాలలో, పదునెనిమిది యోగములను గీత యందు వివరించిరి.

అయితే లోకమునందు జప యోగము, కర్మ యోగము, క్రియా యోగము, తంత్ర యోగము, స్వర యోగము, ఇత్యాది పేర్లతో అసంఖ్యాకమైన యోగములు కానవచ్చుచున్నవి. అయినను ఈ యోగములన్నియు మౌర్యు సాధన హోతుపులుగా చెప్పబడు 1) మంత్ర యోగము, 2) లయ యోగము, 3) పార యోగము 4) రాజయోగము అను నాలుగు ప్రధాన యోగములందు అంతర్లీనముగ కనబడుచున్నవి. ఈ నాలుగు యోగములందును రాజయోగము సర్వోత్పంచమైనదిగా వేమన, శ్రీ పోతులూరి పీర్బిహూం మొదలైన యోగులచే అనుష్టానపటడి కొనియాడబడినది.

గీ॥ మంత్రలయ హర మనియెడు మాయ దౌరగి
రాజయోగంబు సద్గురు రాజు వలన
దెలియ నేప్పిన వాడపో దివ్య యోగి,
సవ్యతర భోగి శ్రీ సదానంద యోగి.

(సదానంద యోగి శతకము..33వ పద్యము)

కం॥ మేలైన బ్రహ్మ విద్యకు
సూత్ర తగు రాజ యోగ సుస్థిరు లెచటన్
బూటకపు మంవ విద్యల
బాటింపరు శివముకుంద పరమానందా.

(శివ ముకుంద శతకము 47 వ పద్యము)

రాజయోగము : కుమ్మరి పురుగు బురద యండున్నను బురదనంటనట్లు తామరాకు మీది నీటి బీందువు తామరాకునంటనట్లు ప్రపంచమనెడు సంసారమునందలి జీవుడు ప్రాపంచిక విషయ వాసనాసంబంధమైన కర్కులను వాటి ఫలములను అంటక యుండునట్లు జీవనమును కొనసాగించు పద్ధతినే రాజయోగమందురు. ఈ రాజయోగమునే పరశురామ పంతుల లింగమూర్తి గురుమూర్తి సీతారామాంజనేయ సంవాదమునందు విశదముగా వివరించిరి. ఈ రాజయోగము తారక యోగమని, సాంఖ్య యోగమని, అమనస్కమనియు మూడు విధములై యొస్పారుచున్నది.

తే. రాజయోగంబు ముక్కికి రాజ పథము
రాజగుహ్యంబు పరమంబు రాజవిద్య
యదియు మూడువిధంబుల నలరుచుండు
సాంఖ్య తారక సదమనస్కములనంగ.

(సీతారామాంజనేయసంవాదము - పుట 223 పద్యము 91)

తాత్పర్యము - రాజయోగము రాజబాటు వంటిది. అతి దహస్యమైనది, సద్గుత్తమమైనది.
ఈది తారక, సాంఖ్య, అమనస్కములని మూడు విధములు.

గీ తారకంబు మనస్కుద్ది కారకంబు
సాంఖ్యమాత్మస్వరూప విచారకంబు
ననుభవ జ్ఞానమమనస్కమట్లుగాన
నాద్యమెరిగింతు మొదలనీవపథరింపు

(సీతారామాంజనేయసంవాదము - పుట 224 పద్యము 92)

తా॥ తారకయోగమునభ్యసించుట వలన మనప్పద్దియు, సాంఖ్యయోగము వలన ఆత్మానాత్మ విచారమును, అమనస్కయోగము వలన జీవబ్రహ్మక్యము అనగా బ్రహ్మత్వము సిద్ధించును కావున వెందట తారక యోగము చెప్పేదనని నీత హనుమంతునితో చెప్పినటల్ల సీతారామాంజనేయమందున్నది.

సీతారామాంజనేయ సంవాద కావ్యమునందు చెప్పబడిన రాజయోగము నందలి భాగములైన తారక, సాంఖ్య, అమనస్కయోగములను గూర్చి సంక్లిష్టముగా వివరించుకొండాము.

తారక యోగము : - తారక యోగమునందు ప్రథమ మంత్ర ధ్యానము ముఖ్యముగా బోధింపబడినది. దీనికి భేచరి భూచరి, మధ్యమ, షణ్మృతి, శాంభవి అని ఐదు ముద్రలు కలవు. చివరి రెండు నాదబిందుకళాస్కాత్మారమునకు సాధనములు. మొదట దశవిధ నాదములను విని నాదమృతముగోల్సిన తర్వాతనే చిత్కుళాస్కాత్మారమగును. ముందుగా హృదయకాశము కనుగొనిక్రమముగా పరాకాశ, మహాకాశ, తత్వకాశ, సూర్యకాశములను చూడవలెను. ఆయుకాశములందు చిత్కుళలు వరుసగా కావనగును. అప్పుడు జీవుడు సచ్చిదానంద సాగరమున నోలలాడును. పరబ్రహ్మస్వరూపుడై ప్రకాశించును. ఇట్టి స్థితి వాయువనెడు మనస్సు బిందువనెడు బుద్ధి నిశ్చలమైననే సిద్ధించును. హంసతత్త్వమెరిగినప్పుడే బిందు నిశ్చలత గల్గును. నాద బిందు కళలు లయించి యోగి పరమాత్మ స్వరూపుడై పరమ శాంతినొందును. ఇది తారకము అందుకే గురుగీతలయందు నాదము బిందువు కళలకు గురువు అతీతుడని అటువంటి గురువునకు నమస్కారమని చెప్పబడినది.

“... నాదబిందుకళాతీతాయ తప్యై శ్రీ గురవేనమః” (గురుగీతలు.....)

3. సాంఖ్యయోగము :- ప్రశయాంతమునందు స్ఫుర్తికి పూర్వము చిద్రూపమైన పరమాత్మ ప్రకాశించుండెను. రజ్జుసర్వబ్రాంతి వలె పరమాత్మయందు ప్రకృతి జనించినది ఇది మాయ, అవిద్య అని రెండు విధములు ఆత్మచైతన్యము మాయయందు ఈశ్వరుడుగను అవిద్యయందు జీవుడుగను ప్రకాశించును. జీవేశ్వరులకు సాక్షియగు బ్రహ్మము మాత్రమొక్కటే. ఈశ్వరాజ్జుతో మాయ వలన పంచభూతములు వానినుండి సూక్ష్మశరీరము పుట్టినవి. పంచభూతముల వలన ఐదు జ్ఞానేంద్రియములు ఐదు కర్మాంద్రియములు ఐదు వాయువులు మనస్సు బుద్ధి మొత్తము 17 తత్త్వములు కలసి లింగదేహమేర్పడినది. ఆ పిదప పంచభూతముల పంచీకరణము వలన స్తూల ప్రపంచమేర్పడినది. ఇది 64 తత్త్వముల వలన కలిగినది. ఘుటము, మరము, మొదలగు ఉపాధులందలి ఆకాశము ఒక్కటైనటల్ల జీవేశ్వరోపాదులందున్న చైతన్యమొక్కటే. దీనినే తత్త్వమని అను మహావాక్యము బోధించుచున్నది. చిత్తము

అంతర్ముఖము చేసి లక్ష్యముతో విచారించిన ఆత్మతత్వము సాక్షాత్కారించును. ఇదియే సాంఖ్యము.

4. అమనస్కము :- అమనస్కము బ్రహ్మవిద్య అమనస్కమనగా మనస్సు లేకుండుట లేదా సమర్పిస్తి. సూక్ష్మదృష్టితో విచారించగా సర్వబ్రాంతి రజ్జువునందు లేనట్లే దృశ్యమగు జగము అను భేదబ్రాంతి కూడా నశించును. అప్పుడే తాను సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమగును. మట్టితో చేసిన కుండలస్సియు మట్టియైనట్లే ప్రపంచమంతయు బ్రహ్మమని తెలిసిన విషయ నిర్విషయ భేదములేక తానథండ్రబ్రహ్మమగును. రాజ యోగము-అష్టాంగ యోగము :- ధర్మములన్నింటిలో యోగ బలముతో ఆత్మ దర్శనము చేయుటయే ఉత్తమ ధర్మమని యాజ్ఞవల్యై మహార్షి తన యోగ సంహిత లో చెప్పిఉండెను.

“అయం తు పరమోధర్మో యద్యోగేనాత్మ దర్శనమ్.” (యోగ సంహిత...)

ఈ ఆత్మ సాక్షాత్కారమునే జీవబ్రహ్మక్యమని(అమనస్కము) రాజయోగమును, చిత్తవృత్తులు నిరోధించబడిన సమాధిష్టితి అని అష్టాంగయోగమును పేర్కొనుచున్నవి. రాజయోగము నందు తారకాది మూడు అంగములున్నట్లు అష్టాంగ యోగమునందు సాధకునకు 8 అంగములు నిర్దేశింపబడినవి.

“యమ నియమ ఆసన ప్రాణాయమ ప్రత్యాహార ధారణాధ్యాన సమాధయః -యోగాంగాని ।”

(యోగ సూత్రములు-సాధన పాదము...29వ సూత్ర)

పతంజలి మహార్షి వర్ణింపబడిన అష్టాంగయోగమే యోగసాధనములన్నింటికి పునాదివంటిది. కనుకనే రాజయోగ సాధనాంగములు, యోగదర్శనమునందు ప్రతిపాదితమైన అష్టాంగములోని సాధనములు పరస్పరము కలిసి ఒకటిగా ఉన్నట్లు గోచరించుచున్నవి. కానీ రాజయోగ సాధనము అంతఃకరణము వల్ల సూక్ష్మరూపమగుటచేత, స్వాల శరీర సంబంధము మరియు ప్రాణాయమ సంబంధము పూర్తిగా లేనందున మర్మత, హర, లయ యోగములలో చెప్పబడిన సాధనములవలె రాజయోగములో ప్రాణాయమాది క్రియలకు ప్రాధాన్యము లేదు. రాజయోగ సాధనములన్నియు మానసికములు, భావనాగమ్యములునై యున్నవి.

సంపూర్ణ ఆత్మ విజయము పొందడమే రాజయోగము. పతంజలి యోగసూత్రాలలో మనోనిగ్రహసికి మార్గాలను సూచించినా అది రాజయోగమని ప్రస్తావించ లేదు. అష్టాంగ యోగ విధానముగా అభివర్ణించాడు. అయితే ఆత్మపై సంపూర్ణ విజయ సాధనను సాధ్యం చేసే ఈ అష్టాంగ యోగ విధానాన్ని కూడా కొందరు పండితులు రాజయోగమునకు పర్యాయ పదంగా పేర్కొందురు.

పైన చెప్పబడిన రాజయోగమే కాక యోగ విద్య, వేదాంతములందు ఇప్పటి వరకు తెలుగు సాహిత్యము నందు ఈ క్రింది పరిశోధనలు జరిగినట్లు తెలియ వచ్చుచున్నది.

పూర్వ పరిశోధనల పరిగణన :

1. “సీతారామాంజనేయ సంవాద కావ్యము - పరిశీలన” శీర్షికతో రత్నాకర బాలరాజు గారు జీర్ణి చిన్నార్ణి గారి మార్గదర్శకత్వంలో 1977 లో శ్రీ వేంకటేశ్వర విష్వవిద్యాలయం నుండి పరిశోధన చేసియుండిరి (విష్వవిద్యాలయములలో తెలుగు పరిశోధనాంశాలు - పుట సంఖ్య 135 క్ర.సం. 746)
 2. “తెలుగు సాహిత్యములో యోగము-విస్తృత వివేచన” శీర్షికతో జి. సుజాత గారు జి. వి. యన్. అర్ట కృష్ణమూర్తి గారి మార్గదర్శకత్వంలో 1991లో ముద్రాను విష్వవిద్యాలయం నుండి పరిశోధన చేసిరి. (విష్వవిద్యాలయములలో తెలుగు పరిశోధనాంశాలు - పుట సంఖ్య 344 క్ర.సం.3917)
 3. “ప్రాచీన తెలుగు సాహిత్యంలో యోగ దర్శనము-పరిశీలన ” శీర్షికతో యం. నాగకృష్ణవేణి గారు యం.డి.శాస్త్రి గారి మార్గదర్శకత్వంలో 2010లో ఆంధ్ర విష్వవిద్యాలయం నుండి పరిశోధన చేసిరి. (విష్వవిద్యాలయములలో తెలుగు పరిశోధనాంశాలు - పుట సంఖ్య 344 క్ర.సం.3918)
 4. “ ఆంధ్ర సారస్వతములోని అభ్యుత తత్త్వ కావ్యాలు” శీర్షికతో యన్. పరబ్రహ్మ శాస్త్రిగారు డా॥ దివాకర్లవెంకటావధానిగారి మార్గదర్శకత్వంలో 1973లో ఉస్కానీయా విష్వవిద్యాలయం నుండి పరిశోధన చేసిరి. (విష్వవిద్యాలయములలో తెలుగు పరిశోధనాంశాలు పుట సంఖ్య 342 క్ర.సం.3890)
- రాజయోగమనినలోకమునందు భీన్నాభీప్రాయములున్నవి. అట్టితరి మన సాహిత్యమునందును, తెలుగు రాష్ట్రములందలి గురు సాధపదాయములందును నిర్దారించబడిన రాజయోగము దాని లభ్యములు ప్రపంచమునకు యద్దార్థముగా తెలియవలసియున్నది.
- యోగ విద్య మిక్రోలి విస్తృతమైన పరిధి గలది. అయితే అనేక ప్రకారములైన యోగములయందు రాజయోగము ప్రత్యేక స్థానము వహించి దక్కిణ భారత దేశమునందు ఇంకను చెప్పవలెనన్న తెలుగు రాష్ట్రములయందు ప్రసిద్ధి చెందినది. ఈ రాజయోగమును నిరూపిస్తూ సీతారామాంజనేయ సంవాదముగా పరపురామ పంతుల లింగమూర్తి గారు కావ్యరూపమున రచించిరి. తరిగొండ వెంగమాంబ రాజయోగ సారమను మరియుక గ్రంథమును రచించినది. భుద్రాది రామ శతకము, సదానంద యోగి శతకము మొదలుగా గల శతకములు వెలసినవి. జూనపద సాహిత్య గౌరవమునందిన కందార్థాలు, తత్త్వములు మొదలైన ప్రక్రియలలో గేయ రూపమున ఆయా కపులచే ఈ రాజయోగము జన బాహుళ్యమున ప్రసిద్ధికొనది. ఇటువంటి రాజయోగము జనులచే ఇంకా ఇతోధికముగ అధ్యయనము చేయవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా పుండి.

ఉపయుక్త గ్రంథములు :

1. సీతారామాంజనేయ సంవాదము - పరశురామ పంతుల లింగమూర్తి గారు
2. శ్రీ వీర బ్రహ్మంగారి చరిత్ర - లింగస్వామి గారు
3. శ్రీ ఇవరామ బ్రహ్మంగారి చరిత్ర - శ్రీ రామడుగు గురుబ్రహ్మము గారు
4. తిరుపత్రాట్ ప్రభోచ వాక్యాఫి - తలాటం నరసింహం గారు
5. ఖద్దనిర్మణ తత్వ కందార్థాలు - భాగవతుల కృష్ణదాసు గారు
6. ఆంధ్ర యోగులు - డా॥ చిరుదురాజు రామరాజు గారు
7. తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యము - డా॥ చిరుదురాజు రామరాజు గారు
 (పారమార్థిక గేయాలు)
8. సదానంద యోగి శతకము - సదానంద యోగి
9. రాజయోగ సారపు - తరిగొండ వెంగమాంబ
10. పరమపద మార్గము - పోకల శేషాచలం గారు
11. భుద్రాది రామ శతకము - పరశురామ నరహరిదాసు
12. తారకమృత పరమహంస ప్రభోధిని - శ్రీ దయానంద రాజయోగి
- 13.యోగ స్వర్వస్తుము - కీర్తిశేషులు చెరువు లక్ష్మీనారాయణ శాప్తి

పంపుత గ్రంథాలు :

1. యోగ స్వాతములు - పతంజలి